

# ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвентски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обявление. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се предаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 20 ст.

## ОЗВЪЛЕНИЕ

Подписанный объявямъ на интересующитѣ се, че правя распродажба на купенитѣ ми **кринкови пушки** отъ Военното Министерство, които съвсемъ малко сѣ употребявани, сѣ и безъ патрони.

### Цѣни умѣренни.

Желающитѣ да купятъ да се отнескъ до складѣтъ ни въ Плѣвентъ.

г. Плѣвентъ 20 Юний 1897

Съ почитание:

**А. Дерекоевъ.**

## ИЗВѢСТІЕ

Познатитѣ на Плѣвентската публика маршово; „**Мара**“ и „**Поздравъ Анки**“, съставени на български мотиви, които се свирѣтъ отъ военната музика, се намиратъ за проданъ въ книжарницата на К. Мутафчиевъ.

Тѣзи маршове сѣ наредени за пияно и цигулка по отдѣлно така, че могатъ много лесно да се изпълняватъ. Цѣната на всѣки единъ за пияно е 60 ст., а за цигулка — 30 ст.

2—3

## Телеграмми.

Лондонъ 18 Юний. Български Князь и Княгинята отпътуваха днесъ.

Стандартъ съобщава отъ Цариградъ, че Тефикъ Паша получилъ наставления да се съгласи на прѣдложението отъ Силитѣ погранична линия и на военното обезщетение, което било опрѣделено на 4 мил. лири, но да се противи по въпроса за капитулациитѣ.

Парижъ с. д. Феликсъ Форъ събщи вчера въ Министерски сѣвъ, че получилъ писмо отъ царя, което искава удоволствието, което чувствува Императора да приеме Предсѣдателя тая година въ Петербургъ. Форъ събщи, че ималъ намѣрение да отговори на тая покана прѣвъ втората половина на Августъ. Камарата ще бѣде сезирана съ исканieto на нуждитѣ кредити.

Римъ с. д. Спорѣтъ „Tribuna“ Влангали щѣ да бѣде замѣстенъ съ Нелидова или Кантакузена. Първата комбинация е по вѣроятна.

Мариния (?) Аташе при Германското Посолство представи съболезнованията на своето правителство Г-ну Брину по случай нещастieto на парахода Бозанъ.

Будапеща с. д. Въ Арадския окръгъ поройни дъждове. Нѣколко села наводнени. Единъ мостъ върху Марошъ срутенъ. Саямския Кралъ трѣгна.

Верненъ с. д. Една шайка отъ фалшификатори — монетари арестувана.

Мѣжду тѣхъ се намѣрватъ заможни хора, които фабрикували. исклучително сѣрбски и румънски банкноти.

Вина с. д. По случай нещастieto на Италианския кроазьоръ, Австрийския комендантъ на морината адмиралъ Щериекъ, натовари коменданта на критската ескадра да изрази съболезнованията му прѣдъ италианския адмиралъ Каневаро.

Цариградъ с. д. Вчера поройни дъждове и циклопи въ Солунъ. Кавала и по цѣлото крайбрежие на Егейско море. Въ Джеда три случая отъ чума. —

Цариградъ. 19 Юний. Двама Египетски поклонници, идящи отъ Джиди се разболѣли отъ Чума. Санитарния сѣвъ рѣшилъ да прати поклонниците, които се намиратъ по островитѣ на Червеното море въ болницитѣ на Камаранъ, и да запрети трѣгването на поклонниците отъ Джеда.

Алдерготъ. с. д. Смотра на войскитѣ въ пристѣтвieto на Кралицата бѣше вѣликопѣенъ, колониянитѣ войски бѣхъ поставени до колата на Кралицата.

Вина. с. д. Репорта отъ министра на съобщенията констатира, че катастрофата при Коломея била причинена исклучително отъ буйството на бурята, която съборила внезапно моста, по който единъ товаренъ трень миналъ нѣколко часа по рано безъ приключение линията и моста биле въ превъзходно състояние числото на жертвитѣ е 9 души. Администрацията на желѣзницата никакъ не е виновата.

Вина. с. д. „Политическата корр.“ съобщава отъ София, че Българския князь ще посети Румънския кралъ Карла.

Хамбургъ. с. д. Споредъ „Хамбургския кореспон-

дентъ“ свѣршека на прѣговоритѣ за мира въ Цариградъ се очакватъ въ три седмици.

Каня. с. д. Двѣ турски дружини биле испратени въ Кандия. Мѣждународното коменданство рѣшило да разшири своето покровителство и върху земледѣлческитѣ работи.

Киелъ. с. д. Пруски принцъ Хенрихъ пристигна съ парахода „Царъ Вилхелмъ“. Той посѣти императора, посѣтъ поздрави Белгийския Кралъ, който му върна визитата.

Каня. с. д. Множество турци протестуватъ протавъ испращанieto въ Кандия на турски войски, Управителя отложи отпътуването си. Адмиралъ Каневаръ посѣти управителя и го убѣди да окупира бързо Цикалария.

Лондонъ. с. д. Въ Камарата на общинитѣ Гърцонъ събщи за преговоритѣ на великитѣ сили върху меркитѣ за осигуряване автономията на Критъ и каза, че голѣми успѣхи сѣ направени въ сногодбата.

Лондонъ. с. д. Стандартъ съобщава, че отъ Атина увѣрватъ, че въ Гърция се съставилъ административенъ комитетъ подъ покровителството на Германско и Френско правителства, който да управлява извѣстни държавни доходи, които сѣ точно опрѣдѣлени и да гарантира единъ заемъ за военното обезщетение.

Плѣвентъ, 22 Юний 1897 год.

Тържествата, които продължаваха цѣли осемъ дни въ Англия, въ честъ на шестдѣсетъ годишния юбелей на Нейно Императорско Величество, Виктория, оставиха малко на поза денъ планъ въ печата Турско-Гръцката распря. Но макаръ вниманието на цѣлия западенъ печатъ да е пълненъ съ подробности по голѣмия луксъ и великолѣпни тържества и миллионитѣ човѣци, които се отишли въ тъмния Лондонъ, пакъ не е останалъ на дия въпроса за прѣмирието. Великитѣ сили, които засѣдаватъ, сѣ опрѣдѣлили едно военно обезщетение около 90 м., като не се даде турция никаква територия. Заявленията, които Гърция е прѣдставила, че турцитѣ прѣбиратъ отъ Тесалия всичко, каквото намѣратъ въ това число и храната, която е пустнала тази годишната реколта, иди да се утвърди. Пратенитѣ секретари отъ посланицитѣ констатирали много башибазушки вършени работи. Денъ не се минува въ градицата, паланкитѣ и селата да нѣма пожаръ. Материятъ отъ желѣзницата, телеграфнитѣ стѣлпове даже биле отнесени отъ турската войска, която малко по малко напуска страната. Корреспонденти, които се ходили въ тази плодородна страна прѣди войната, сега не могатъ да ѣ познатъ. Всичко било разрушено и тамъ, гдѣто никакъ не е ставало — сражение. Спорѣтъ в. Nord, който се издава въ Парисъ, и който е ръководящъ органъ на руското министерство на външнитѣ работи, става явно, че великитѣ сили сѣ потирали прѣдъ портата, че комиссията за мира ще има прѣдъ видъ всичката реколта, която ще бѣде събрана отъ Турция, както и за всичкитѣ плячки, които сѣ извършени отъ турцитѣ въ врѣме испраздване Тесалия, като се спадне отъ дългѣтъ, които гърцитѣ ще трѣбва да исплащатъ за грѣховетѣ си. Островъ Критъ, на когото почти никой и не обръща вниманието, е станалъ почти подъ покровителството на Албиона. Английската флота царувала по брѣговетѣ. Прѣди нѣкои денъ руския търговски параходъ Николай II билъ спрякъ отъ една военна английска шлюпка, и едва не искали да върнатъ парахода, ако капитана на парахода Клоингъ, не имъ отговорилъ по единъ строгъ начинъ, че той може да дава отчетъ на адмирала, си който е господаръ на Критскитѣ води. Въ Петербургъ и Москва приготвяватъ посрѣщанieto на Г. Фора, който ще иди съ една голѣма свита да върне визитата на царя. Прѣвъ Августъ сѣщо ще връща визитата и Германски

Императоръ. Така щото мѣсецитѣ Юлий и Августъ, ще бѣдѣтъ лѣтнитѣ ваканции на расходи и гошавки, до което врѣме, вѣрва се, Турско-Гръцката распря ще бѣде окончателно уравнена. Яловъ излѣзе и слухѣтъ, пустнатъ отъ в. Таймъ, че великия везиръ, билъ много разгневенъ на Княза за поведението, което държалъ спрямо Турция. Назначаване на нашитѣ търговски агенства, и прѣвъсходнитѣ ни отношения идатъ да задушатъ всичкитѣ, които зяпахъ да имъ падне манна. Дѣлото, което се води, говори въ наша полза, благодарение на разумността и въздържанността въ политиката на днешното правителство.

## ВЪЗВАНІЕ

отъ

Бълг. дружест. на „Червений Кръсть“

къмъ

Жителитѣ на Княжеството

Съотечественници и сграждане!

Ужастна е картината, която въ настояще врѣме прѣдставлява наводнението въ страната ни! Широки пространства на животъ и трудъ човѣшки залѣни и отвлечени въ бездната на водитѣ; цѣли градове: Габрово, Дръново, Севлиево, Ловечъ, Бургазъ и др. въ вода плуватъ. А Видинъ? този историкъ-борецъ на България съ катастрофата се бори — борба може-би на загинване! Неговитѣ трудолюбиви и патриоти жители въ врѣмето на войнитѣ не сѣ търсили спасение вънъ отъ неговитѣ стѣни, а днесъ за спасение и помощъ викатъ. Ами колко ли села? — тѣ ще сѣ много. Всички ония примамливи кхтове на трудолюбивия български животъ по брѣговетѣ на Дунава, Марица, Янтра, Вита, Лома, Осъма — като димъ чѣриѣтъ надъ водитѣ.

Съотечественници и сграждане!

Наводнението ни въ страната ни е страшно — незапомнено до сега. Неговитѣ щети и бѣдствия за сега сѣ неисчислими; то е оставило и ще ни остави още съ хиляди семейства — наши братия — безъ покривъ, безъ хлѣбъ и безъ дрѣха. Колко страдалци сѣ останали сега на пхтия и по усонитѣ очакваючи помощъ отъ насъ, тѣхнитѣ братия, несплативши нхната зла участь.

Прочее, къмъ дългъ човѣшки! да се притечемъ на помощъ на нашитѣ братя бедствующи отъ наводнението и да имъ помогнемъ кой съ какво може: „Всѣко даение благо“. Нека въ случая познаемъ нашитѣ длѣжности въ думитѣ на свѣтото писание: „Въ прието врѣме послушахъ тя, и въ день на спасение помогнахъ ти“.

Прѣдъ видъ на това обществено бѣдствие Българското Дружество отъ „Червений Кръсть“, съ разрѣшението на правителството, открива подписка за подпомагане на пострадалитѣ жители въ Княжеството отъ наводнението, за която цѣлъ то приканва всички свой членове въ провинцията да се организиратъ и веднага да започнатъ да събиратъ волни пожертвования: въ вѣщи, пари и пр. — въ каквото имъ се даде отъ чело-вѣколюбивото население за пострадалитѣ отъ наводнението.

Въ градоветѣ и селата, гдѣто дружеството нѣма клонъ — умоляватъ се мѣстнитѣ общински власти и чело-вѣколюбивитѣ граждани и гражднки да образуватъ съ разрѣшението на мѣстнитѣ власти врѣменни комитети за събиране волни пожертвования за пострадалитѣ отъ наводнението.

Всички помощи, каквито и да сѣ тѣ, ще се

събират по установени листове (покани) на българското Дружество от „Червения Кръст“, и то само от дружеството и признатите за тая цѣль комитети.

Съ раздаването на помощите ще се разпорежда само централното управление на българското Дружество от „Червения Кръст“ и никой друг. Събраните суми да се внасят въ мѣснитѣ ковчежничества, бирничества и земледѣлчески каси на името на Българската Народна Банка за смѣтка на „Червения Кръст“ въ София — за бѣдствующите отъ наводнението.

Клоновете на Дружествата и Комитетите ще съобщаватъ, своевременно въ управлението на Дружеството, въ София, за всичко каквото събиратъ и само по указанията на управлението ще се разпореждатъ съ събраното.

Умоляватъ се почитаеми редакция на всички български вѣстници да обнародватъ въ листовѣ си, колкото пати намѣратъ за възможно настоящето въззвание.

София, 2-й Юний 1897 год.

Настоятелството на Българското Дружество „Червения Кръст“.

Като даваме мѣсто въ колоните на вѣстника си на горното въззвание, отправено отъ настоятелството на Дружеството „Червения Кръст“, къмъ българските граждани, съобщаваме, че по распоряжението на г-на Окръжний Управител, съставенъ е комитетъ за събиране доброволни помощи за пострадали отъ наводнението и послѣдните дѣждове.

Ний приканваме Плъвенските граждани да се притекнатъ съ лептата си на помощ на своите сънародници, които протегатъ братска ръка за помощъ.

Редакцията.

## ХРОНИКА.

Неприятни работи се слушатъ за нѣкакви недоразумѣния, които сж се случили тѣзи дни по врѣме испитите въ основното дѣвическо училище. Недоразумѣния сж работи обикновени между всѣкого, но едно, което ни много чуди, е намѣсата на нѣкои посторонни госпожи и господа, които нѣматъ нищо общо съ учебното дѣло. За да не ставатъ и други пати такива неприятности, ние мислиме, че добръ ще бѣде публиката да се държи малко въ респектъ, да не ѝ се дава да се бърка въ работи, които освѣтъ че не разбира, но и бърка на учебното дѣло. Вѣрваме за въ бѣдеще да се нечуватъ подобни неприятности.

Моста на р. Янтра при Бѣла е почти разрушенъ. Новината, която ни се донесе на 19 т. м. е че биле съборени петъ гъза. Никого не било за помнювано такава силна вода. Надъ самия мостъ вода е имало надъ него около 1½ метръ.

Види се, че приказата на кметството да е отмененъ, защото табаките които имъ се забраняваше до миятъ кожите въ рѣката още продължаватъ.

Родилъ се и въ Плъвенъ новъ саморасливъ финансистъ. Въ два броя на редъ се говори по бѣдещия заемъ на общината. Искахме да направиме нѣкой бѣлѣжки, но чакаме да видиме края на тази статия. Изобщо Г. Финансиста при-

знава, че безъ заемъ градътъ ни не може да се поправи, но не било врѣме, а най важното е, че не се намѣрва финансиста въ общината, за да разпрѣдѣля този заемъ. За да искараме отъ грозицето положение на прѣдполагаемия заемъ, ние можеме да увѣриме всѣкого, че заемъ се прѣдполага и ако се намѣри при изнесени условия, ще се направи, защото е необходимъ.

Невмняеми биль нашия редакторъ споредъ „Бдитель“ затова е билъ осъденъ само на 24 часа затворъ, и 5 лева глоба. Не бихме даже и спомѣнали нѣщо за това антрифиле, но когато се хвърлятъ инсинуации срѣщу Миротъ Схдия, не може да се прѣмълчи. „Ние не разбираме отъ закони“, казва „Б.“ но хората му казвали, че затвора по 29 чл. отъ закона за печата прѣдвизда въ минимумъ 15 дни и глоба 500 лева. Когато не разбира едно нѣщо, защо помѣстюва нѣща които не знае или не разбира. За да го искараме отъ това положение на незнание или неразбиране ще съобщимъ на редакторите, че подъ 29 чл. има другъ 34 чл. съ ново измѣнение, което гласи: а) „Всичките наказания, прѣдвидени въ настоящия законъ се определятъ отъ 24 часа до максималните прѣдѣли“ и пр. изм. 30 Декемв. 1894 г. Слѣдъ всичко това, и ние ще се съгласиме, че онзи, който е писалъ това антрифиле е неразбиралъ закона. Относително изражението невмняеми, ние не полагаме, че Г. Караивановъ ще иде да обвинява единъ редакторъ на единъ вѣстникъ, въ невмняеми, когато знае че днесъ се иска образователенъ цензъ. Подъ думата невмняеми се разбиратъ всички: малолѣтни и умопобъркани. Нашия редакторъ не притичава такива качества. Ако природата не е го надарила съ такъвъ бой — ръстъ, какъвто има Г. Кар-вч., редакторъ на „Бдитель“ то е нѣщо обикновено. Какво отъ това че, билъ дребенъ човѣкъ или голѣмъ или билъ ималъ мустаки или билъ късо. Мислиме не е прелично да се полемизира и инсинуира особено за длѣжностни лица. Ако е легко наказането 24 ч. нека се надѣва за по-голѣмо, когато бѣде исправенъ редакторъ на „Б.“ прѣдъ сѣдилището, тогава, ако желае може да указва и на чл. 29 отъ закона за печата, че прѣдвизда минимумъ 15 дни.

Грѣхъ било, че Луков. Окол. Началникъ билъ нѣкога кръчмаръ въ с. Орѣховица. Грѣхота е само да бѣдешъ отчисленъ отъ учителство пазъ цѣлото княжество по безправствено поведение каквото се е случило съ Г. Редактора на в. „Бдитель“ а не да бѣдешъ кръчмаръ. Г. Илиевъ е ималъ нещастие да се роди въ село Орѣховица, да бѣде при баща си кръчмаръ, не е нито срамно нито грѣшно. Срамно ли е и грѣшно ли ако Г. Стояновъ бившъ Разгр. Управител въ врѣмето на Стамболова, е днесъ слуга и кръчмаръ въ с. Д. Митрополия при зетя си Хинчовъ?

Вчера пристигна въ градътъ ни Г. Д-ръ Георгиевъ, старши лѣкаръ въ Лов. I класна болница Г. Георгиевъ може да прѣстои нѣкой день. Той минува като единъ отъ най добрите български Хирурги.

Високообразования побойникъ Тодоръ Лукановъ, разправятъ ни нѣкои приятели отъ Ловечъ, че се билъ заканвалъ да покаже на Ловчалийтъ и Ловчанските учители, какво било значело училище. Нали божеиъ това хаджийско ча-

налучката, но азъ ще ви го кажа. Из кабинета.

Слѣдъ обикновенитѣ „омъ гелдинъ“, „какъ си“, което трая до като гоститѣ насѣдаха и запущиха отъ прѣдложенитѣ отъ Тѣпчижева цигари, който никакъ се не съкпеше, толкось по вече, че имотността му позволяваше това, Черноивановъ подкачи:

Просто, човѣкъ не знае що да прави. Четохте ли вѣстникитѣ. Не стига Алеко, но още една жертва! Една певачка била убита и знаете ли отъ кого? отъ дворцовъ човѣкъ. Просто на просто човѣкъ трѣба да каже на всичко збогомъ и да избѣгне нѣкадъ другадъ, напр. въ Абисиния, гдѣто има по голѣма сигурностъ за живота.

Да, и азъ тоже четохъ и за тоя подвигъ на законността и свободата, за новия камѣкъ, когато тия умраани консерватори — съединити министри, втигнаха мѣжду камитѣ, ножовѣтъ и крикитѣ на своя ореолъ подзе Тараровъ. Азъ направо обвинявамъ правителството, макаръ колкото си ще то да казва и народа подема, че опозицията експлоатирала съ убийството на Алеко. Дѣ живѣемъ ний? Наредъ ли сме? Народа писна отъ наводнението, глада стои на вратата, разбира се той у дома, понеже баку е ливхваринъ, нѣма да доде, както и у васъ, но за народа . . . а пакъ Княза отива на разеходки. Кого пита той? При Стефана това го нѣмаше. Не тѣй, че ичъ го нѣмаше, но бѣше си се по малко Въ всѣко отношение се по малко. Щяло тукъ тамъ да поотпунжъ гърба на нѣкого, щѣли тогось оногось да осѣждатъ и затворжатъ, единъ двама да обѣсжатъ, други да ги горятъ, съ торби пълни съ пѣськъ да ги бижатъ, какво? имало е нуж-

до, щѣше да ходи да се доиспече въ „високото си образование“, което пуштината всѣкой го нѣма? Защо ли аджеба се е отказалъ отъ намѣремието си? Има си хасъ да мисли, че като е нанесълъ побой на единъ старикъ като Робертовичъ, то той е усѣтственствувалъ високото си образование. Та и мѣсто за учителъ въ Ловечъ му е дадено и се готви синковица да показва на хората, що е това училище. Ний би посѣвѣтали това хлапе да се не заканва по да се посѣвѣтва съ Д-ръ Москва — при доктора е неговото мѣсто а не въ училището.

В. „Учителско Движение“ е благоволилъ да искаже дерта на нѣколко недоволни даскалчета — хлапета, които не виждатъ постѣпките и дѣлата си, а се сѣрждятъ на тогова и оногова. Въ какво е виноватъ Г-нъ Шаранковъ Плъв. учил. Окр. Инторъ, ако Лукановъ за своето скандално поведение е получилъ наградата си. Лукановъ бие и груби и да не получи наказание, така ли искате, г-да Редактори на „Движение“? Такъвъ ли моралъ проповѣдвате? Тогава, гдѣ ще му излѣзе края? Само въ училището не трѣбва да се допуска саморасправията. Тукъ се изисква дисциплина, а не своеволия, каквито вършатъ всички недоволници отъ лагера, когато вий защищавате, защото сж основателитѣ на чергарския работнически клубъ и съмисленници на новитѣ утопички идеи на развращаещото социалистическо учение.

Редактора на „Плъвен. Гласъ“ съ нищо не е замѣсенъ въ побоя, който се извърши въ учителската стая и автора на когото е и прѣдизвикателя. Робертовичъ не е прѣдизвиканъ, а е прѣдизвиканъ и билъ битъ отъ героя Лукановъ, който отсега ще стане и мъченикъ за идея (?). Драскачитѣ на това антрифиле, които не оставатъ на мира и Директора на мъжеското класно училище безобразно прѣкриватъ самата истина, защото никой отъ тѣхъ не е билъ очевидецъ, а сж черпили свѣдѣнията си отъ самия виновникъ — побойникъ, той-то никога нѣма да каже: „ела вѣлко, изѣшъ азъ“. При това и интереса на драскачитѣ е да се прикрива истината, защото и тѣ сж замѣсени въ заговорѣтъ който, е станжлъ въ домѣтъ на . . . и когото сестрата на единъ отъ героитѣ на този заговоръ е открила на нѣкои свои приятелки. Това е било нагласено по-рано, а не случайно, съ разлика въ жертвата. Добръ щѣше да сторе редакцията на в. „учителско движение“ да провѣри свѣдѣнията, които ѝ се съобщаватъ, на тогава да клевети, защото лица, като въпросния, не само че не прѣпоржчатъ себѣ си, нѣ уронватъ и престижа на учителското съсловие съ обноскитѣ и обръщенията си въ училището и обществото, като ги прѣпоржчатъ за най-крайни и развалени елементи.

По погрѣшка сме съобщили, че само стари дѣла ще се прѣдаватъ отъ Окол. Миротъ Схдилище въ градското; когато било определено, че само дѣлата заведени мѣжду гражданитѣ, които сж останали отъ прѣди да се даватъ на Мир. Град. Схдилище, което нѣма да обремѣни никакъ Град. Схдилище, защото биле не по-вече отъ 50—60 дѣла.

За 26 Юний т. г. Г. Великовъ Окр. Уравителъ е виканъ въ Соф. апел. Схдъ, като свидѣтель по дѣлото на убития Гжрневъ отъ Лукановъ и С-ие.

## ПОДЛИСТНИКЪ.

### Лазарово въскресение.

Г-нъ Тѣпчижовъ когото и старо и младо, и здраво и болно, и кучо и слѣпо, и мъже и жени позоваватъ и уважаватъ за патриотизма и за високосърдечното му служение, ключително и интереситѣ и свободитѣ на народа, тая вечеръ, слѣдъ ситната вечеря, която днесъ той отрѣби единъ часъ по рано, обтегнатъ на креслото въ работния си кабинетъ, испущающъ цѣли облаци димъ отъ Джаферъ — Персиановитѣ цигари, очакваше своитѣ партийни приятели, за да поговорятъ това онова, касающе се до спасението на отечеството, прѣдъ видъ прѣдстоящи избори за окръжнитѣ свѣти.

Естествено е, че той мислеше. . . . Мислеше и се отнасяше въ неотдавнашното си дѣребейство и все-силно и отнесенъ така въ плузирана гледка, но силѣната мрѣжа отъ търгове, правение училища, градски театри и домове, съзерца, въ кълбетата тютюненъ димъ, образа на своя полубогъ прѣстолосъздателъ, който сочеше съ недоволна гримаса на поета, който пуполеризира египетската му съ името Бѣлодушковици и . . . . . но тропота на гоститѣ прѣкъсна гледката.

Той стана и не бѣ успѣлъ да направи една крачка, когато въ стаята навлѣзхоа Черноивановъ, Тараровъ, Чернобѣлчевъ, Дженчевъ и още единъ двама, отъ реда на навѣртвающитѣ са около кунеля, да чакатъ ели занието на Ангела или съ по други думи, партийни, променението на . . . кое? отгадайте! Навѣрно не ще

да? ами сега? Дѣ е законността и свободата? Свобода? Че ако имаше свобода „Свобода“ и „Н. Права“ толкось малко ли ще псуватъ и кълхитъ? Ама, че сте навини. Не господа, — подзе той, като си оправеше пенсиято съ директорско величие, като забрави, че Сулфатовъ не е вече депутатъ — мислете каквото щете, но ний трѣбва да се хвърлимъ въ борбата.

Непрѣменно трѣба — подзе Чернобѣлчевъ — и то борба, шото тѣжко томува, който се испрѣче отпрѣди ни, Хмъ, хмъ . . . само да не е като на изборитѣ . . . „народа нашъ, ще спечелимъ, ний имаме болшенство, ако ни насилжтъ, ще запазимъ съ сила правата си“ а въ сжщностъ, се ния тука чающитѣ, като, че си криемъ войската.

Па земете прѣдъ видъ и това проговори Черноивановъ, че частно за града ний спокойно не можеиъ да стоимъ. Общината, както вече се чува, ще сключва заимъ и то знаете ли милионенъ! . . .

Милионенъ! . . . . извикаха всичките аѣнали отъ удивление.

Да, милионенъ. И то сега? . . . За какви нужди! Кой способни сили ще ги распилжаватъ, а? Питамъ ви? Кой ще ги харчи? Защо? Не, сега не е нужденъ заемъ. Другъ би билъ въпросъ, ако паднатъ, на ако ще и подиръ два дни да е? Тогава има нужда, па и намъ е подадние тая работа . . . .

Господа, — подзе Тѣпчижевъ, виждамъ, че всички напълно съзавате положението и важността на работитѣ, а тѣкъ ако се яхжтъ и некои непрѣдвидени обстоятелства, тѣ още по вече усилятъ значение.

\* На 17 т. м. падна много силен дъжд, а въ нѣкой села задъ р. Витъ, е паднала и градушка, която повърдлава твърдѣ много и така повреденитѣ посѣви.

\* Окр. Инженеръ Г. Генева, е билъ прѣместенъ въ София, а Г. Протичъ, който е отъ нѣкой врѣме въ Плѣвенъ, ще заеме неговото мѣсто.

\* В. „Бдителъ“ въ втория си брой закача и г-на Н. Качърмазова и то само за това, защото не е отъ съмисленицитѣ му. Тѣзи закачки сѣ нищо нѣма да накърнитѣ честта на г-на Н. Качърмазова, който е извѣстенъ на гражданетѣ, като единъ дѣятеленъ и вѣщъ служителъ. Едни невинни дѣтски слабости не могатъ да се вмѣняватъ за грѣхъ и на единъ възрастенъ мъжъ. Нека знае г-нъ редакторътъ на „Бдителъ“, че г-нъ Качърмазовъ стои много по-горѣ отъ всѣкаквито Биволаровци, Цвѣтковци и Ц. Мачовци, па и отъ ония, които той счита за много образовани и вѣщи, та инсинуациитѣ, които му подмята, нѣма да накърнитѣ сѣ нищо честта и уважението, сѣ които г-на Н. Качърмазовъ се ползува.

Отъ Луковитъ ни пишатъ че Г. Каривановъ, редактора н в. „Б“ ходилъ да събира абонати мѣжду чиновницитѣ и учителитѣ. Мѣжду друго, Г. Каривановъ убѣждавалъ тѣзи, които ходили около него да противодѣйствували на всички мѣрки които народната партия мислила да земе въ прѣдстоящитѣ избори. Прѣдложилъ си кондитурата въ Луковитъ или Садовецъ, като обѣщалъ много нѣщо само ако сполучилъ въ избора. Мѣжду другото той можалъ да посѣбере нѣкой сумичка отъ абонамента на в. „Свобода“, за което билъ на-товаренъ. Пишетъ ни още и за нѣкой млади учителчета, които си давали зоръ по-вече да политиканствуватъ отъ колкото да си гледатъ работата.

\* Спрѣлъ ли е или ще да спире мѣстния „Вин. Землед. Вѣстникъ“, които се редактора отъ учителитѣ при мѣстното училище; по фактъ е, че не сме го видѣли близо мѣсець на бѣлъ свѣтъ. Казватъ че министерството забранило на Г. Г. учителитѣ, само за това, че по-вече гледали въ вѣстникътъ си да пълнятъ сѣ мѣстни обявления и на сѣдебнитѣ пристави, отъ колкото да изпълняватъ програмата му. Така или иначе, не бѣше зле да излазя този вѣстникъ, за гдѣто много полза можеше да принесе на нашето винарско и земледѣлие.

\* Въ некролога който приятеля на покойния Христо Гановъ, мѣстния адвокатъ Г. Дюковъ, бѣше помѣстенъ въ по миналия брой, е пропуснато да се спомене, че по мѣжду роднитѣ на покойния има въ Плѣвенъ и зетъ Г. Цанко П. Караивановъ единъ отъ почетнитѣ търговци въ Градътъ ни.

СВОГОМЪ, трѣбва да кажатъ гражданитѣ на зданието, називаемо „Съгласие“. Бѣл. Народна Банка, както бѣхме явили въ единъ отъ минхлитѣ си бройеве, че се продава, е вече възложено върху Н. Н. Войниковъ за около 80 х. лева и продажбата е утвърдена. Банката си прибра паритѣ, Войниковъ е земалъ около 40 лева, 20 х. и повече е платено за мѣстото гдѣто е поставено зданието, и най послѣ дружеството „Съгласие“ дадено отъ Войникова въ сѣдъ, за една кръгла сума отъ 128000 лева и словомъ *сто давадесетъ и осемъ хиляди лева!* Какво можахме да разберемъ отъ едно глупаво завземане отъ нѣкои наши благопожелатели, кои-

то цѣлѣта имъ не бѣ друга, освѣнъ да се построи едно здание въ таванитѣ на което днесъ се развѣждатъ сѣ стотини гарги. Всички инициатори на този дѣлъ днесъ си омиватъ рѣцѣтѣ, оставили се днесъ въ читалището млади хора, които незнайтѣ на кждѣ по напѣдѣ да погледнатъ. Всичко, какво потърсятъ по това здание било взето отъ бившия прѣдсѣдатель многоуважаемия Табаковъ, контракти, расписки за получени сумми биле попаднали *поирити* въ рѣцѣтѣ на Г. Войникова. Какво означава това дѣйствиe на безкористнитѣ хорица? Г. Табаковъ е прѣдалъ контракта, едва като му е било писано нѣколко пжти, сега ни се явява, че и общинското дѣло въ което се пазяли нѣкои книжа по това читалище, било распечатвано и липсували документитѣ. Това заслужава да се разгледва. Най интересно то е, че Г. Табаковъ, е билъ условенъ сѣ предприемача на зданието още въ битността му на прѣдсѣдатель на читалището и ще видиме, какъ ще излѣзи работата. Читалището слушае, че възбуждало срѣшу Войникова насрѣщенъ искъ за една сума около 40 хиляди лева и е зело рѣшение да земе по строги мѣрки по дѣлото на това читалище. Единъ другъ въпросъ, който трѣбва да заинтересува нашата община, той е какво да прави въ случая сѣ общинското мѣсто, което е било отстъпало на четалището, гдѣто бѣше мѣстоха. Общината го е отстъпила сѣ благотворителна цѣль на едно общество да се ползува, сега зданието става притежание на частно лице. Мислиме, че общината трѣбва да защити интереситѣ си и да земе стойността на мѣстото, защото зданието струва повече. Освѣнъ това, общината има да земе и друго мѣсто, което е отстъпвало за уреголiranje крайщата на зданието. Жално наистина, че г-да поржчителитѣ, които така легко бѣха се заплѣтали прѣди години да строятъ безъ всѣкъ планъ и контролъ, оставатъ зданието на произвола и те благодарение на умнитѣ рѣшения, които се земаха тогава. Най напѣдъ осигориха капиталитѣ си като поржчителитѣ прѣдъ тѣхното дружество, отъ гдѣто бѣха си дали паритѣ сѣ 12% лихва, а послѣ го оставиха, въ рѣцѣтѣ на младежи, които се напѣрватъ въ нѣкой магла. Не можеме да обвинимъ въ нищо днешното настоятелство, защото тѣ нѣматъ нищо сѣ тѣзи умни мѣрки, които *должитѣ* бѣха зимали, а днесъ си умиватъ рѣцѣтѣ. Не би било алъ да ни укажеха нѣкой цѣръ финансиститѣ около „Бдителъ“, които знайтъ най добръ, какъ стоира работата на читалището, и които най много индженерствуваха около зданието, указвахъ на прѣдприемача какъ да го строи, какъвъ покривъ трѣбвало да се направи. Жално, но не заслужаватъ съжаление само инициаторитѣ и поржчителитѣ.

\* Окр. Сѣдъ, който бѣше прѣмѣстилъ сѣдалището въ с. Ракита, за да разгледа углавното дѣло по което се обвинява ВИТАНЪ и ДОДКО КАЛЧЕВИ, въ земание взятки и незаконно даждия за своя облага, въ които дѣла има намѣсени и други лица е осѣдилъ по на три години затворъ и други лишения, а другитѣ по на двѣ години. Нашия дописникъ по това ни расправа ужасно възмутителни работи, вършени отъ онѣзи братия Витанъ и Додко Калчови, когато се биле кметове. Отъ многобройнитѣ свидѣтели, които биле распитвани прѣдъ, сѣда установило, че се събирали незаконно пари и взятки повече отъ 60,000 лева! Добъръ урокъ отъ Бѣлодушковци. —

#### Отъ Редакцията.

\* Още три броя и ние свършваме първото полугодие. За жалостъ твърдѣ малко отъ абонатитѣ ни сѣ си втели абонамента, и нѣкои още отъ по миналата година, когато всѣка поща получаваме писма сѣ молба да имъ се праща, Мислиме, като сме го издавали най редовно, имаме право да искаме паритѣ си, защото и ние плащаме на печатаря. Отъ 1 Юлий ще почнемъ да публикуваме имената на всички абонати, които не сѣ си платили.

\* По мѣжду заинтересованитѣ отъ изпълнителното сѣдебно производство е пуснато агитация, че за обявления отъ приставитѣ нашия

вѣстникъ земалъ двойно, отъ колкото въ скоро-явившия се в. „Бдителъ“ Редакцията е длѣжна да обяви че това е нагла лъжа. Таксата е намалена на 2 ст. на дума, а за двойно обявление не ще коствува повече 7—8 лева. Ние се заинтересувахме и узнахме отъ дѣлата на приставитѣ, че „Бдителъ“ е земалъ много по вече отъ колкото нашия вѣстникъ. Обръщаме вниманието за това на Г. Г. Приставитѣ, върху това обстоятелство, което много улгчава длѣжницитѣ. Освѣнъ това нашия вѣстникъ излазя всѣка недѣля а „Бдителъ“ на десетъ дни единъжъ, за заинтересованитѣ е по износно, защото по бърже ще имъ се свърши публикацията.

За бѣдѣще ще правиме и ние по споразумение.

Отъ послѣднитѣ извѣстия по убийството на съотечественика ни Христо Гановъ се установява и намѣсата на сръбския консулъ въ Солонъ, Боди. Въ консулатото се е поддържала цѣла шайка отъ най-разваленитѣ елементи, плащана богато, за да прѣмахва всички по-сѣбудени българи, които се испречвали на пжтя на сръбската пропаганда за посърбяването на Македония. Убийцитѣ на Ганова сѣ се навѣртали изъ сръбското консулато въ Солунъ. Единитѣ отъ съучасницитѣ Пейчиновски нарочно е подмамилъ жертвитѣ, както се говори, въ градината на хотелъ Коломбо, за да можатъ да ги прѣмахнатъ. А Пейчиновски е агитаторъ на сръбското дружество „Св. Савва“. Знае се за положително, че учителитѣ Гановъ и Гарвановъ и още тѣхни другари сѣ седѣли въ градината на Коломбо, на друга маса, сѣсѣдна до тѣх-ната, сѣдѣли тримата убийци. Послѣднитѣ хвърляли по адресъ на Българскиятъ народъ разни хули сѣ единственната цѣль да прѣдизвикатъ българскитѣ учители и постигнали цѣлѣта си. Гановъ, като не е искалъ да произвежда скандалъ и не е можелъ да принася оскрѣбленията, повикалъ притежатели на заведението и го помолилъ да отстрани смутителитѣ. Въ това врѣме беззащитнитѣ тѣзи учители сѣ били гападнати отъ убийцитѣ: Гановъ билъ убитъ а Гарвановъ тежко раненъ.

Така се извършило грозното убийство, което като мѣлния се разнесе изъ всичкитѣ краища на България, па и въ другитѣ инородни държави, които отъ дълго врѣме не сѣ слушали за таква ужасни кървави сцени.

Прѣжитѣ убийци, които сѣ извършили убийството сѣ въ рѣцѣтѣ нѣ полицията: единитѣ отъ тѣхъ Ташко е учителъ въ сръбското училище въ Солунъ, по народностъ Влахъ, другитѣ двама Александро и Никола Бобаковичъ сѣрби отъ шайката на Боди.

Много улики довеждатъ до убѣдението, че Боди е устроителъ на това грозно убийство.

Погребението на Хр. Гановъ е станжло на слѣдующия день при небивало множество отъ най-висшето Солунско общество. На погребението сѣ присѣствуваха всичкитѣ Директори на иностраннытѣ училища, прѣдставители отъ главни търговски кжци, отъ нѣмската поща, отъ Българскитѣ агенти въ Солунъ и Битоля и пр. Погребалното шествие се е прѣдшествувало отъ една нескончавша върволица отъ вѣнци, носени отъ плачущи ученици. Трогателни рѣчи сѣ биле произне-

то му, за това, азъ на кѣсо, понеже менъ е свойственъ... е това дето го има въ наукитѣ за правото, но... искамъ да кажа, че нѣма съмнѣние, че ние трѣба да се хвърлимъ въ борбата Изборитѣ наближаватъ. Ний трѣба вече да почнемъ издаването на вѣстникъ!

— Разбира се — ае думата Чернобѣлчевъ, — безъ вѣстникъ не може. Само по скоро. Отъ кога сме го замѣтили и не можемъ да го измѣтимъ. Още отъ три мѣсеца приставски обявления държа да подпѣлнявамъ и азъ сѣ литературентъ материалъ вѣстника.

Тараровъ който си прѣдставяше колко искусно оплѣти и прѣвлече социалиститѣ — даскали, за да завладѣе изгубения си прѣстолъ. при послѣднитѣ думи на Чернобѣлчева, сѣ самодоволна усмивка си поусука мустачито.

— Както виждамъ, — заговори Тъпчикожевъ — за вѣстника всички сме съгласни?

— Съгласни.

— Добръ, какъ ще го кръстимъ, а послѣ вече ще говоримъ за програмата, която впрочемъ е извѣстна.

— Не, азъ не се съгласявамъ да търсимъ ново име, но старото, „Слѣдодателъ“ — каза Дженчевъ.

— Не, не... подзе Черноивановъ — нито старото, нито съвсѣмъ ново, ще видоизменимъ старото, мисля.... „Слѣдодателъ“... Не сте ли съгласни. Да въскрѣсне старото име.

— Да, да, да въскрѣсне! — продума Чернобѣлчевъ! Излѣзъ Лазаръ отъ гроба. Одобрявате ли господаръ?

— Одобряваме!.....

— Относително програмата ний ще — подзе

Тъпчикожевъ — вървимъ по стѣпкитѣ на „Свобода“ и „Кукуриго“, ще псуваме, ругаеи по викаме сѣ деветъ гласа отъ едно гърло, слѣзте вие, да се качиме ние.

— Разбира се, заговори Черноивановъ — това едно, но не трѣба да забравяме и зема и много други общински работи, заема послѣ... хх бентовитѣ, знаете господа, бентовитѣ. Ами воденицата ни.... Та нима за воденицата ни, хигиенически нѣкои условия можатъ да сжществуватъ Та за това, ний ще почнемъ да бомбардираме отъ врѣдъ и правителство и князъ и община и всичко, всѣхъ ко... Щомъ не сме ние, сичко е черно, подло, разбойническо, продажно! Да, ще ги науча азъ! Не напраио зарѣзахъ сжидѣкъ — иминийството, за да ставамъ редакторъ. Да господа..... и навѣрно още много щеше да каже, но отъ силното му ражкомахание падна отъ масата предъ него — единъ егземпляръ отъ либералния законъ за печата и..... устнитѣ сѣ стиснахъ.

Слѣдъ него почна Тараровъ:

— Но, господа, не трѣбва да забравяме и това, че ний трѣба и да печелимъ партизани. Дѣйствително ние имаме доволно хора.... Но азъ, отъ бака съмъ чувалъ — нека си говоритѣ хората, че съмъ лихварски синъ и подлѣ до безобразие — че кжца отъ имотъ не се съсипва. Право ний ще пишемъ, че когато стѣжимъ на властъ, войска нѣма да има. Това е нужно за да задържамъ за по дълго врѣме социалиститѣ.... но тѣ, впрочемъ, сѣ кой ли партия не сѣ се здружвали? — Ще кажемъ, че народа ще се научи да обича отечеството си и работи за насъ, та въ случай на нужда, цѣль ще стане да ни защитава, а ний само ще го

направляваме. Ще научимъ народа, да застави правителството да купи или да завоюва.... хмъ.... да завоюва, но не сѣ войска, а по дипломатически рѣдъ, по тактиката на свирча I и Владикитѣ Бѣловскитѣ, нѣкои колонии, било гдѣ да е. напр. въ Африка или по полюситѣ. Тия колонии, както Алжиръ, Мадагаскаръ и пр. на Французитѣ — Индия и Египатъ на Англичанитѣ — Конго на Белгия — ще ни донасятъ злато, сѣrebro, скъпоценни камѣне и всичко, санкимъ ще кажемъ на народа, че той може да си лежи, а колоннитѣ ще го хранитѣ. Другоо.... понеже нѣма да има войска и полковници, и понеже колонитѣ ще ни донесатъ много нѣща, то нѣма да има даждия, старъ нашъ приомъ. Много добръ. Народа само, ако ще, доброволно ще пуца колкото иска въ кутиитѣ, накачени по видни мѣста, и тия пари ще ги употребява за театри и гардини, които ний ще имъ уреждаме и пр. и пр.

— Абе, че ти кждѣто е покара, то чудо — ка-за Чернобѣлчевъ.

— Разбира се, че какъ друго ячи. Ний ще побѣдимъ въ бораата — подзе Тъпчикожевъ, — силата е въ народа и ние.... Но тука той си припомни случката въ селото Умрѣлово и занемя....

Сѣсѣсѣдницитѣ разбраха и си излѣзоха, но дълго, дълго още по улицитѣ се чуваха: „нашия Лазаръ въскрѣсна“, Лазаръ искочи отъ гроба“.

Незлोलюбовъ.

сени въ църква и на гробищата, където е говорил и единият ученикът от V-II-ий класът.

Слѣдъ този печаленъ фактъ и капката въ ра, която съществуваше у българетъ за искренности на сърбитъ и за тѣхнитъ държавни мѣже, изчезва.

Явно става, че съ Сърбитъ не ще може да се живѣе и другарува, защото дѣлата имъ сѫ нечестни.

### Какво иска да рече в. „Бдитель“ по воденицитѣ.

И има право да реве даже и до Бога в. „Бдитель“, има право да вика колко ще за неправилности и незаконности вършени отъ градския съвѣтъ, но най малко право има единъ общественъ органъ, като „Бдитель“, да намѣсва единъ частенъ въпросъ по отчуждени вече воденици и да счита, че сѫ вършени незаконности. Ако бѣше писалъ другъ вѣстникъ въ другъ градъ, ние бѣхме простили, защото щяхме да имаме основание да вѣрваме, че онзи, който пише незнае дѣлото, но „Бдитель“, който стои до самото дѣло, и редактора му Г. Караивановъ, който е намѣсенъ въ това дѣло, защото братията му заедно съ него иматъ воденица, която е отчуждена за обща полза, не сега, при това за тѣхъ умразно кметство, а при друго, което е било *благоприятно* за него, най малко право има той — в. „Бдитель“ и Г. Караивановъ. Какъ така може да се обвинява едно общинско управление, което е длъжно да гледа интереситъ на обществото, което е длъжно да се грижи за здравето не само за Г. Караивановъ и братията, но за 16 хиляди жители, ще иди да върши безакония. Единъ законъ дава право на общината да отчуждава и тя извършва всичко, кажео чудно престѣпление има отъ това. Ние мислихме, че „Бдитель“ ще ще въ случая да се покаже много по справедливъ, даже повече отъ случая, който бѣше спомѣналъ въ № 1 по направа на гарата, на което и ние на драгостъ спомѣнахме, че сме съгласни съ изгледовѣтъ му. Но съ случая по воденицитѣ, макаръ, че и ние виждаме, че на нѣкои интереситъ ще пострада, предъ едно общо добро, всѣкой трѣбва да преклони глава. Обществото, което стои и гледа, трѣбва и да се възмущава, на което и ние сме съгласни, не отъ случая, че воденицитѣ сѫ отчуждени, а отъ цѣната, която общината е опрѣделила за воденичката на Бр. Караиванови. Какъ така, за воденици на сѣща една рѣка се дава по 6—7 и 10 хиляди лова, а за воденицата на Бр. Караиванови 35000 л. и словомъ тридесетъ и петъ х. лева!! Кой има право да реве въ случая? Дали Г. Картивановъ съ „Бдителя“ си или онзи *брашненъ чувалъ*, когото толкова оплаква? Ние въ случая бихме задали въпросъ, какъ така се даватъ 35 хил. лева за едно здание, което има постройка не повече отъ 5000 х. л. когато и другитъ воденици даватъ еднакъвъ приходъ. Ако се повече камъне, то нека да бѣде двойно, а не четворно. За да реве човѣкъ само за това, би значило спорѣдъ насъ и както хората, говорятъ, че е шапарма отъ страна на Г. Караивановъ. И добръ ще направи да остане неблагодаренъ отъ тази сума 35 х., защото цѣль градъ вѣрваме ще се задоволи. Защо не ревахте по напредъ, кога бѣхте въ касата, когато отчуждавах на хората имотитѣ. П. Лачовъ който земаше отъ фурната си 800 л. кира въ годината, слѣдъ 6 годишенъ процесъ опредѣля му се 2000 л. и тѣхъ не даватъ. П. Мецовъ, за такава фурна и отъ която земаше 500 л. даватъ му 6000 л.!! това само той може да направи, трѣбаше да бѣде П. Мецовъ и Коста Хинковъ кметъ за да се рѣши дѣлото, освѣнъ това, трѣбваше да ходи К. Хинковъ да защитава дѣлото и въ касацията, за да стане фурната до 10000 х. лева. И това е право и тогава редакторитѣ около „Бдитель“ които земаха по 10—15 % адвокат. право по градскитъ дѣла, не реваха защото се облизваха около градската каса въ която оставиха 31½ стотинки и да играятъ мишкитѣ, вѣщо онѣзи 78 хиляди, които Хинковъ и С-ие казваха, че ще оставятъ на циндаритѣ *добъръ келширъ*. Ние мислиме, че ако град. съвѣтъ остави днесъ воденицата на Г. Редакторътъ на „Бдитель“ ако му позволи да строи бентъ, щеше да кротува най добръ и немаше да реве. Такова бѣше мислеме мнѣнието на общината, но хигиеническиятъ съвѣтъ развали всичко. Прѣди всичко, трѣбова справедливостъ, безпристрастие. Общината трѣбова да

търси срѣдства да ги откупи. **Брашно** ще се намѣри нека не плачатъ за чувала, защото ще дойде редъ да го тупатъ и тѣ.

### Външенъ отдѣлъ.

До като английскитъ вѣстници продължаватъ да разпространяватъ слухове, които да могатъ да всѣятъ охлаждение въ отношенията на Франция и Русия, като твърдятъ, че ужъ руското правителство не било гледало съ добро око на постигнатитъ блѣсковитъ успѣхи на френската миссия въ Абисиния, то телеграфа отъ Парижъ ни донася извѣстието, че прѣдседателя на френската республика г-нъ Феликсъ Форъ на 18-й того, е съобщилъ на министерски съвѣтъ, че е получилъ саморъчно писмо отъ Н. Величество Царя, въ което се изказва желание Негово Величество, да приеме като гостенинъ прѣдставителя на френския народъ въ градътъ на Петра Великий. Ижтукването щѣло било да се прѣдприеме въ края на мѣсець Юний прѣзъ Одесса. Това парижко извѣстие, по всѣка вѣроятностъ, е попарило като съ вряла вода разпространителитъ на слуховѣтъ за нѣкакви си охлаждения мѣжду Франция и Русия. По сѣщия тоя въпросъ и органа на руското м-вото на Външнитъ работи казва, че въпреки твърденията на английскитъ вѣстници, императорското правителство се радва на всѣкой дипломатически успѣхъ на своята приятелка и съюзница толкова повече, че за въ бѣдяще Русия заедно съ Франция ще се постараятъ за разширението и развитието на тая велика християнска държава въ Африка.

Юбилейнитъ празненства въ Англия се свършиха много блѣскаво. Всичкитъ поканени гости сѫ напустнали английската земя, и вѣрваме да сѫ отнесли съ себе си приятни впечатления за английското гостоприемство и вѣжливостъ. Тѣзи празненства щѣхъ да бѣдѣтъ много по блѣскави ако въ тѣхъ бѣше зель участие и ирландския народъ.

За англичанитъ обаче малко важи справедливия протестъ на ирландцитѣ. Тѣхното отечествие въ празненствата се попълни отъ шаренитъ костюми на Индийскитъ принцове и пѣстритъ пера, съ които бѣхъ окичени пратеницитѣ на кафритѣ.

Прѣди нѣколко врѣме турцитѣ обзети отъ побѣдата, нанесена върху слабата Гърция, бѣхъ се населили и почнали бѣхъ да се збѣчатъ както правятъ малкитъ дѣца, на всички окрѣжающа ги народи. Въ своето самозабраняване, турската преса съвѣтваше настоятелно турското правителство да не отстъпва по никой начинъ обротно Тесалия, на Гърция и въпреки настояванието на вѣликиятъ сили и ако тѣзи послѣднитъ не удовлетворятъ *справедливото* (?) искание на османлитѣ, то Турция да поднови войната срѣщу Гърция и да обяви война на всички други, които би се опитали да ѝ попречатъ. Този турски куражъ обаче, не трая дълго врѣме. Студентъ душъ види се да е билъ пустнатъ върху разпаленитъ глави на турскитъ дипломати! защото ипакъ не може да се обясни тѣй бързото промѣнение на изгледовѣтъ. Воинствения духъ се замѣти съ миролюбивия, сега турцитѣ сѫ благодарни само съ едно исправление на тесалийската граница т. е. отказахъ се да *искатъ вѣчно да се разтѣва турското знаме въ тая провинция*, и вече не се иска парично обезщетение отъ 10 милиона лири, но ще кандисатъ на цифрата, която опредѣлятъ посланицитѣ на великиятъ сили въ Цариградъ. Едно нѣщо има още. На Тевфикъ-Паша му се ще, дано посланицитѣ кандисатъ да убѣдятъ Гърция да се откаже отъ капитулациитѣ, но ний не вѣрваме да успѣе да прокара и това искание, прѣдъ видъ лошата наредба и администрация на Турция. Не така лесно ще се съгласятъ посланицитѣ да удовлетворятъ това турско искание. Участиа на хилядитъ гърци поданици, живущи въ Турция, е по-присърдце на посланицитѣ, отъ колкото желанието на Ялджъ-Киошкъ.

Въ всѣкой случай войната не ще се поднови и мирътъ въ едно близко бѣдѣще ще се сключи въпреки желанието на цариградскитъ софти.

### Партийни движения.

По устрояване селскитъ клубове на народната партия, въ Плъвенското окръжие.

**С. Червени-брѣгъ.** За прѣдседателъ Георг. Мачовъ, за под-прѣдседателъ Тано Петровъ, за дѣловодителъ Т. В. Йотковъ и за касиеръ, Ма-

чо Вѣлковъ и за членове: Павелъ Драгановъ И. Върбенковъ, П. Коновъ, Аврамъ Петровъ, Кръстю Нанковъ и Ст. Филковъ.

**С. Махалата.** За прѣдседателъ: Г. Дановъ, за под-прѣдседателъ С. Цвѣтковъ, за дѣловодителъ: В. П. Димитровъ и за членове: И. Ивановъ, Иванъ Георгиевъ и В. Ивановъ.

**С. Бѣглежъ.** За прѣдседателъ Л. Ивановъ за под-прѣдседателъ Н. Кочовъ, За дѣловодителъ С. Цанковъ, за касиеръ Д. Калчовъ и за членове: Ив. Войковъ. Г. Доновъ, Г. Неновъ, А. Йотовъ, Н. Слвчовъ и Ц. Савковъ.

**С. Карлуково.** За прѣдседателъ Н. Цоновъ, за дѣловодителъ Н. Пешовъ, за касиеръ И. Йотовъ и за членове: М. Диковъ и Ив. Тановъ.

**С. Петревени.** За прѣдседателъ Ив. Петровъ, За дѣловодителъ Ст. П. Геневъ и за членове: Ст. Христовъ и Ц. Сенковъ.

Днесъ на 12 Юний 1897 год. съгласно окръжното на Луковитский Окол. Клубъ отъ 16 Априлъ н. г. основано на окръжното писмо на Плъвенский Централенъ Клубъ на народната партия, като се събрахме на брой около 250 души избрахме изпомѣжду си отговорящи лица и устройохме въ селото Торосъ селски клубъ, който да работи и подпомага Луковитский Окол. Клубъ и Плъвенский централенъ клубъ на „Народната Партия“. По явно гласоподавание избрахме помежду и за селскитъ ни клубъ Прѣдседателъ М. Атанасовъ, под-прѣдседателъ П. Теодоровъ, за касиеръ И. Добряновъ и за дѣловодителъ П. Гечовъ. За изпълнението на настоящия протоколъ упълномощаваме да се подпише отъ избранитѣ, който да се испрати въ редакцията на в. „Плъвенски Гласъ“, за публикуване. (подписали) Прѣдседателъ: П. Атанасовъ под-прѣдседателъ: П. Теодоровъ Касиеръ И. Добряновъ Дѣловодителъ П. Гечовъ.

№ 1774

Подписаный Маричо П. Марчевъ пом. Сждебенъ. Приставъ при Плъв. Окр. Сждъ на III-ий изпълнителенъ участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 166 отъ 22 Януарий 1897 год., издаденъ отъ Плъвен. Град. Мир. Сждия, въ полза на Мито Герговъ изъ гр. Плъвенъ, срѣщу Калчо Ивановъ жителъ изъ същия градъ, за искъ 150 лева лихви и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ на почитаема публика, че слѣдъ единъ мѣсець отъ послѣдното двукратно обнародване ще продавамъ на публиченъ търгъ следующитъ принадлежания на длѣжника имоти, а именно.

1) Едно лозе, въ землището на гр. Плъвенъ, въ мѣстността „карамджилжа“, отъ 2 дек. 7 ара, при сжѣди: Пенчо Петровъ, Георги Миндизина, табя (редуть) и пжтъ, оцѣнено за 150 лева.

2) Лозе, тоже въ района на гр. Плъвенъ, въ мѣстността „Кашинскитъ“, отъ 1 дек. 9 ара, при сжѣди: Пжтъ, Лазаръ Илиевъ, Марко Минковъ и Герго Коновъ, оцѣнено за 120 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Желающ. г. г. да купятъ продаваемитѣ се имоти умоляватъ се да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще могатъ да приглѣждатъ книгата относяща се по проданта.

гр. Плъвенъ 13 Юний 1897 год. 2—2  
Пом. Сждебенъ Приставъ: М. П. Марчевъ

№ 2795

Подписаный Ив. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окрѣженъ Сждъ на I-ий участъкъ на основание изпълнителный листъ № 651 отъ 20-ий Февруарий 1897 год. издаденъ отъ I-ий Плъвенский Мировой Сждия въ полза на Цоло Стояновъ изъ гр. Плъвенъ срѣщу Палуша Мариница за искъ 701 л. 20 ст. заедно съ лихвитѣ имъ по 10 % годишно отъ 23-ий Октомврий 1896 година до исплащанието и 50 лева сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящо си обявявамъ на почитаема публика, че отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний Вѣстникъ „Плъвенски Гласъ“ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията си въ гр. Плъвенъ слѣдоущий длѣжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една Кѣща въ гр. Плъвенъ въ „III кварталъ“ построена отъ камакъ, кирпичъ и сѣрвенъ материалъ, покрита съ кирамиди, дължина 5 метра, ширина 3½ метра, височина 2½ метра до кѣщата единъ зимникъ, построенъ ма върхъ земята отъ камакъ кирпичъ и сѣрвенъ материалъ, покрита съ кирамиди, дължина 5½ метра, ширина 4 метра, височина 2 метра съ дворъ 252 кв. метра при сжѣди: Христо Алачовъ, Василъ Бардара, Маргюса Михайлова и пжтъ оцѣнена отъ Истеца за 500 лева.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна на горѣ Който Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са допустне да прѣгледжатъ всичкитъ книжа относящи се по проданта.

гр. Плъвенъ 3 Юний 1897 г. 2—2  
Дѣло № 139 отъ 1897 год.  
СЖДЕБЕНЪ ПРИСТАВЪ Ив. А. Гърковъ.